

Akkoortje 10

Zomervakantie.

De laatste column voor de zomerstop. Sommigen van ons zijn met voorbereidingen voor een reis bezig, sommigen zijn al op pad en anderen blijven de hele zomer thuis. Toch heeft iedereen het over de zomervakantie. *De zomervakantie komt er weer aan*, tenminste als je alle reclames moet geloven. Er wordt ook druk geadverteerd met welke boeken je mee moet nemen in die zomervakantie. Een bekende uitgeverij heeft dit jaar als slogan: *Een zomer vol lezen* en het CPNB (Stichting Collectieve Nederlandse Propaganda van het Boek) voert samen met een reisorganisatie de leus: *Vakantie begint met boeken!* Allemaal leuk bedacht, maar daarop doordenkend, vraag je je toch af hoe het nu werkelijk zit. Heb je vakantie om nieuwe verhalen tot je te nemen of ga je juist op weg om nieuwe verhalen te kunnen meebrengen? Dat laatste is met de komst van smartphone en social media een uitdaging geworden, maar dat terzijde.

Zingen is ook een vorm van verhalen vertellen. Soms zijn we zo bezig met het vinden van de juiste tonen, het ritme van een het lied en/of harder of zachter zingen dat we haast zouden vergeten dat we een verhaal aan het vertellen zijn. De ene keer willen we de luisteraar ervan overtuigen dat je een ‘beter leven’ hebt als je muziek in je leven brengt: *Wer sich die Musik erkiest*. De andere keer brengen we een ode aan de zomer, *Sumer is icumen in* of brengen we een ode aan het afscheid. Zingt Paul Simon dat er wel vijftig manieren zijn om je geliefde te verlaten, wij houden het simpel: *Ik seg adiu*. Soms heeft een lied een tekst over saamhorigheid, iets dat versterkt wordt als het ook nog in een voetbalstadion wordt gezongen: *You'll never walk alone*. Zo heeft elk lied iets te zeggen, een eigen verhaal, ook al is de tekst een onzintekst of een vertelling in een taal die je noch spreekt noch verstaat. Gelukkig vertelt Janneke ons altijd waar het lied over gaat en kunnen we het idee achter het lied toch proberen over te brengen.

In deze column leggen we een liefdestekst onder het vergrootglas. Welk gevoel willen we overbrengen is altijd de kernvraag? De keuze is gevallen op een hoopgevende tekst in deze, we kunnen gerust zeggen, roerige tijden: *I wish you love*. Dit lied opent onze harten en laat ons een prachtige liefdesverhaal voordragen. Het is alsof we een liefdesbrief voorlezen, uh, zingen. Wie smelt er niet als er voor je wordt gezongen:

Ik wens je in het voorjaar lijsters die je hart met liedjes vullen. Daarna wens ik je een zoen toe en bovenal liefde. Ik wens je in de zomer veel schaduw van bladeren waarin je heerlijk

koele limonade kunt drinken. Daarnaast wens ik je, nog meer dan rijkdom, gezondheid toe. Ondanks mijn gebroken hart geef ik toe dat wij nooit bij elkaar kunnen zijn, dus laat ik je los. Ik wens je een plek om te schuilen voor de storm met een gezellig haardvuur dat je warm houdt. Maar vooral, als het sneeuwt, wens ik je liefde.

Wat mooi kan liefde zijn en wat heerlijk om dit te mogen zingen. Zangers zijn net zo goed storytellers als mensen die verhalen vertellen. Wij willen als koor toch ook onze luisteraars, virtuele luisteraars, niet alleen beroeren met mooie klanken, maar ook met een verhaal?

Wij als column-schrijvers wensen jullie allemaal een fijne ‘zomervakantie’ toe met de belofte daarna weer vrolijk verder te schrijven! Welk verhaal over ons koor neem jij mee op vakantie?